

9. Девето основание: механизмът за класиране по реда на Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 нарушавал право от по-висок ранг

Класирането по клас съгласно приложение I, стъпка 2 от Делегирания регламент водело до явно несправедливи резултати и следователно нарушавало принципа на ориентиране съобразно рисковия профил, както и принципа на равно третиране.

- (¹) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

Жалба, подадена на 6 юли 2022 г. — Max Heint. Sutor/ЕСП

(Дело T-423/22)

(2022/C 359/98)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Max Heint. Sutor OHG (Хамбург, Германия) (представители: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft и H.-U. Klöppel, Rechtsanwälte)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 11 април 2022 г. относно изчисляване на предварителните вноски за 2022 г. в Единния фонд за реструктуриране (ЕСП/ЕС/2022/18), доколкото то се отнася до жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 5, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 (¹), понеже ответникът не изключил средствата на клиенти, управлявани от жалбоподателя на доверителна основа, от изчисляването на банковата вноска за 2022 г. Член 5, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 следвало да се приложи към такива защитени от хипотеза на несъстоятелност средства на клиенти, защото — видно от еднозначния текст на нормата — последните отговаряли на условията за прилагане.
2. Второ основание: нарушение на принципа на пропорционалност съгласно член 70, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕС) № 806/2014 (²) във връзка с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС (³), доколкото в решението банковата вноска била многократно увеличена единствено въз основа на безрисковите задължения на доверителна основа, посочени в счетоводния баланс на жалбоподателя. Решението не било нито подходящо, нито необходимо за постигането на целите, преследвани с банковата вноска, а неудобствата, които породило това решение, били несъразмерни спрямо преследваните цели.
3. Трето основание: нарушение на принципа на равно третиране, защото решението третирано по различен начин, без обективна причина, жалбоподателя спрямо кредитните институции, националните счетоводни стандарти на които не изискват да се посочват задълженията на доверителна основа или прилагат IFRS (International Financial Reporting Standards), както и инвестиционните дружества, които нямат разрешение същевременно да работят като кредитна институция и управляват средства на клиенти.

4. Четвърто основание: нарушение на член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), защото включването на безрисковите задължения на доверителна основа в базата за оценка довело до значително увеличение на банковата вноска на жалбоподателя за 2022 г.
5. Пето основание: нарушение на член 49 във връзка с член 54 ДФЕС, защото решението ограничило в непропорционална степен свободата на жалбоподателя на стопанска инициатива в държавата членка на основното му място на дейност, това ограничение било непропорционално и дискриминирало жалбоподателя спрямо инвестиционните дружества в други държави членки, които имат разрешение същевременно да работят като кредитна институция.
6. Шесто основание: нарушение на правото на изслушване съгласно член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата, защото ответникът предоставил на жалбоподателя недостатъчен срок за консултиране от само 11 работни дни, за да разгледа проекторешението и да изготви становище в рамките на консултирането.
7. Седмо основание: нарушение на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата и на член 296, параграф 2 ДФЕС, защото мотивите не дали адекватна възможност на жалбоподателя да провери размера на вноската си.
8. Осмо основание: нарушение на принципа на ефективни правни средства за защита съгласно член 47, параграф 1 от Хартата, защото поради липсващите мотиви жалбоподателят нямало как адекватно да разбере, респ. да оспори целесъобразността на решението.
9. Девето основание (субсидиарно): недействителност на базата за изчисляване съгласно член 14, параграф 2 и член 3, точка 11 във връзка с член 5, параграф 1, буква д) и член 3, точка 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63, ако тя трябвало да се тълкува в смисъл, че задълженията на доверителна основа на инвестиционните дружества които имат разрешение същевременно да работят като кредитна институция, трябва да се вземат под внимание при изчисляването на банковата вноска, защото би било налице нарушение на член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС, както и на принципа на равно третиране, член 16 от Хартата и член 49 във връзка с член 54 ДФЕС.

(¹) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

(²) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

(³) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета текст от значение за ЕИП (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

Жалба, подадена на 6 юли 2022 г. — Nordea Kiinnitysluottopankki/ЕСП

(Дело Т-431/22)

(2022/С 359/99)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nordea Kiinnitysluottopankki Оуј (Хелзинки, Финландия) (представители: Н. Berger и М. Weber, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение № SRB/ES/2022/18 на ЕСП от 11 април 2022 г., включително приложения I, II и III, доколкото се отнасят до предварителната вноска на жалбоподателя, и

— да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.